

ogsaa at berøbe dem Udsigten til efter 10 Aars Tjeneste at faae en Efterløn, en livsvarig Understøttelse paa deres gamle Dage; det er — for at bruge et Udtryk, jeg dog ikke onsker skal faae Borgerrret her i Forsamlingen — at klippe paa to Kanter. Enten maa man give dem en ordentlig Løn, saaledes at de kunne lægge Lidt op og skaffe sig en Alderdomsforsørgelse, eller ogsaa maa man, dersom der gives dem en ringere Løn, give dem en lille Efterløn paa deres gamle Dage. Fyrstipperen paa Fyrstibet ved Sjællands Odde, et Fyrstib, som kun ligger ude i de 10 Maanedes af Aaret, har nu 700 Rd. foruden det Tillæg af 8 Rd. om Maanedes, som staar nævnt ved Siden af; det er netop den Løn, der er foreslaaet for Fyrstippere i det Hele taget, og man vil dog vel ikke give dem, der skulle ligge ude hele Aaret, en mindre Løn end denne. Naar man nu vil give dem en mindre Løn og ikke nogen Efterløn, skulle de lægge op af denne Løn ikke blot for at underholde deres Familier, men ogsaa for at sikke deres gamle Dage, medens jeg kan forsikre Dem, mine Herrer, at det Gæste, som disse Fyrstippere ville være istand til at lægge op, er en god Portion Gigt; netop det vil gjøre, at de saameget mere ville trænge til en Efterløn paa deres gamle Dage. Det, som jeg altsaa tillader mig paa Fyrstippernes Begne at indstille til det høitærede Thing, er, at man stemmer for Lovforslagets § 3, dog muligvis med den Endring, der er foreslaaet under Nr. 11.

S. M. Hansen: Jeg skal tillade mig at gjøre den almindelige Bemærkning, at naar Udvalget har at behandle saamange og saa forskellige Lønninger for de fleste af Landets Embeder, saa maa det see at danne sig visse Grundsætninger, hvorefter det kan gaae frem ved de forskellige Lovforslag, og kan ikke saaledes splitte sin Opmærksomhed, at det tager andre Hensyn ved Behandlingen af det ene Lovforslag end ved Behandlingen af det andet.

Derimod er det Modsatte Tilfældet med de enkelte Medlemmer her i Salen; thi naar Udvalgets Forslag kommer herind, er der enkelte af vore Embedsmænd, som nogle af Thingets Medlemmer særlig interessere sig for, og saa tage de fat paa at kritisere Forslagene om dem, og naar et andet Lønningslovsforslag kommer herind, saa finde de dert omtalte Embedsmænd Sympathi hos andre af Thingets ærede Medlemmer. Derfor maa Udvalget være belavet paa, at det snart hos den Ene snart hos den Anden møder Indvending og Dadel med Hensyn til de Embedsmænd, som vedkommende ærede Medlemmer særlig interessere sig for. Dersom man saaledes enkeltvis skulde behandle Lovforslagene, vilde det jo være fuldkomment paa sit Sted, at man kom til at gjøre gjældende, hvilken anstrængende og ansvarfuld Post det netop var, som der var Tale om, og de ærede Medlemmer ville ligesom ved det Lønningslovsforslag, der nu behandles, gaae vist ogsaa ved et hvilket som helst Embede, man kommer til, høre, at det er et ansvarfuldt Embede, at nogle af dem kræve en stærk Natur, nogle fysisk og andre aandelig Anstrængelse, nogle kræve stor Indsigt i den ene Retning, andre i den anden Retning; ansvarfulde ere de alle, man skal have paalidelige og dygtige Mænd til dem alle, og saaledes vil det gaae, at man ikke vil kunne komme med noget som helst Forslag, uden at den samme Indvending bliver fremsat. Man maa vel lægge Mærke til, at man ikke saaledes paa et enkelt Sted og i et enkelt Lovforslag kan tage overveiende Hensyn til Sligt. Alt det Hensyn, man kan og bør tage dertil, maa man tage under Tet overalt, hvor der er Tale om at afpasse Lønningen efter det Arbejde, vedkommende Embedsmand har. Med Hensyn til de Embeder og Bestillinger, som der her er Tale om, have vi hørt, og Udvalget har ogsaa fuldstændig erkjendt og seet, at det var anstrængende Poster, Poster, som efter deres Beskaffenhed skulde lønnes ordentlig, og at man ikke kunde vente at faae dygtige Folk, naar man